

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A fogyasztóvédelmi közösségi vívmányok végrehajtásáról

(COM(2009) 330 végleges)

(2011/C 18/18)

Előadó: **Jorge PEGADO LIZ**

2009. július 2-án az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a fogyasztóvédelmi közösségi vívmányok végrehajtásáról

COM(2009) 330 végleges.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Egységes piac, termelés és fogyasztás” szekció 2010. március 2-án elfogadta véleményét.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010. április 28–29-én tartott, 462. plenáris ülésén (az április 29-i ülésnapon) 119 szavazattal 10 ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 Az EGSZB üdvözli az Európai Bizottság kezdeményezését, amelyben első alkalommal ad hangot a fogyasztóvédelmi közösségi vívmányok alkalmazásával kapcsolatos aggodalmainak.

1.2 Az EGSZB azonban hangsúlyozni szeretné, hogy – szigorúan jogi szempontból – a fogyasztóvédelmi közösségi joganyag alkalmazása nem különbözik lényegesen az általános közösségi joganyag alkalmazásától. Ennek kapcsán utalni szeretne az e témakörben kidolgozott különböző véleményeire.

1.3 Elismeri azonban, hogy – társadalmi szempontból nézve – a fogyasztóknak általában a fogyasztóvédelem terén tapasztalható hátrányos helyzete miatt, amely köztudottan gyenge pozíciót biztosít nekik egy természeténél fogva kiegyensúlyozatlan jogi kapcsolatban, különleges figyelmet kell fordítani a közösségi joganyagok a különböző nemzeti rendszerek keretében történő végrehajtására.

1.4 Gazdasági szempontból nézve a joganyag különböző tagállamokbeli végrehajtásában mutatkozó egyértelmű különbség torzulásokhoz vezethet a belső piacon, és veszélyezteti az egészséges, méltányos verseny akadálytalan működését.

1.5 A 2.1., 3.14., 4.2., 4.3., 4.4., 4.5. és 4.6. pontban említett haladás ellenére az EGSZB sajnálattal állapítja meg, hogy az Európai Bizottság elmulasztotta a lehetőséget arra, hogy informatív, strukturált dokumentumot tegyen közzé a fogyasztóvédelmi közösségi joganyag alkalmazásának aktuális helyzetéről, pontosan meghatározza a jogszabályok alkalmazásának jellegét és alapvető paramétereit, és előrelépést tegyen számos egyértel-

műen meghatározott, megvalósítható, a helyzet mielőbbi javítását szolgáló intézkedésre tett javaslattal.

1.6 Az EGSZB csalódottan látja, hogy az Európai Bizottság még csak azt a következtetést sem vonta le, hogy ténylegesen komoly hiányosságok vannak a fogyasztóvédelmi közösségi joganyag alkalmazásában, nem értékeli ezeket a hiányosságokat mennyiségi és minőségi szempontból, valamint nem határozza meg és nem elemzi ezek okait.

1.7 Ugyanilyen csalódást keltő, hogy ehelyett az Európai Bizottság mindössze megállapítja azt, amiről már megegyezés született, ezáltal kihagy egy politikai lehetőséget, számos megalapozatlan, gyakorlati értékkel nem rendelkező véleményt közöl, és megmagyarázhatatlan módon nem jelent be egyetlen új kezdeményezést sem, sőt még csak azt sem vizsgálja meg, milyen pénzügyi források lennének szükségesek.

1.8 Még a már a korábbi stratégiai dokumentumokban meghatározott iránymutatásokkal kapcsolatos pozitív fejlemények esetében is hiányzik a koherenciát biztosító vezérfonal. Különösen érdemes lett volna figyelembe venni a 2006/2004/EK rendelet⁽¹⁾ alkalmazásának pozitív eredményeit és a rendelet alkalmazásáról szóló, jól kidolgozott jelentést, amelyet mindenképpen a közleménnyel együtt kell olvasni annak megértéséhez.

1.9 Az EGSZB sajnálattal veszi tudomásul, hogy az Európai Bizottság nem használta ki ezt a lehetőséget annak a gyakran hangoztatott kérésnek a figyelembevételére, hogy a fogyasztói viták bíróságon kívüli rendezésében illetékes intézményekre vonatkozó elvekre tett ajánlásokból kötelező jellegű irányelvek vagy rendeletek jöjjenek létre.

⁽¹⁾ HL L 364., 2004.12.9., 1. o.

1.10 Az EGSZB nyomatékosan ajánlja, hogy az Európai Bizottság a közeljövőben újra vizsgálja meg a fogyasztóvédelmi joganyag végrehajtásának témáját, mégpedig egy szélesebb körű kutatáson és valamennyi szereplővel való konzultáción alapuló eszköz, például egy fehér könyv szélesebb keretében, amelynek alapján egy valódi, mélyrehatóbb és az egész Közösségre kiterjedő politikai stratégiát határozhat meg ezen a területen.

2. Bevezetés

2.1 Az Európai Bizottság felhívja a figyelmet a fogyasztóvédelmi közösségi vívmányok végrehajtására, ezáltal első alkalommal helyezi középpontba a jogalkotás hatékonyságának kérdését, ez pedig üdvözlendő. Ezáltal megmutatja, hogy a papíron létező jogszabályok mellett azok végrehajtása iránt is érdeklődik, vagyis aziránt, hogy milyen módon fogadják el, értelmezik és alkalmazzák a jogi előírásokat az érintettek, vagyis a közhivatalok – főként a bíróságok –, a vállalkozások és általában véve a közvélemény.

2.2 Ezt a problémát az EGSZB már régóta hangsúlyozza véleményeiben, amelyek több alkalommal felhívták a figyelmet ennek fontosságára, valamint ajánlásokat és javaslatokat tettek a meghozandó intézkedésekre⁽²⁾, így például a következő saját kezdeményezésű véleményekben: „Fogyasztóvédelmi politika a bővítés után”⁽³⁾, „Hogyan tehető hatékonyabbá az EU-jogszabályok végrehajtása és betartatása”⁽⁴⁾, valamint „A proaktív jogalkotásra irányuló megközelítés – újabb lépés a jobb közösségi szintű szabályozás felé”⁽⁵⁾.

2.3 Ennek fényében létfonosságú, hogy különbséget tegyünk aközött, hogy a szabályokkal megcélzott résztvevők – akiknek motivációja és ösztönzői szociológiai szempontból igen különbözőek lehetnek – önkéntesen tesznek eleget a jogszabályoknak, vagy erre kötelezik őket, elsősorban a bíróságok mint igazságszolgáltatási szervek, valamint olyan más adminisztratív testületek, amelyek kötelezhetnek a jogszabályok betartására és büntethetik azok be nem tartását.

2.4 Társadalmi – valamint gazdasági és jogi – szempontból a különböző helyzetek különböző etikai értékelést tesznek szükségessé és különböző viselkedési összetevőkkel rendelkeznek; ezt figyelembe kell venni, amikor általában véve értékeljük a betartást és a végrehajtást a jog bármely területén – ebben az esetben a fogyasztóvédelmi közösségi jogszabályok terén.

2.5 Az EGSZB egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy a fogyasztóvédelmi politikák egyik – de nem az egyetlen – célja „egy olyan környezet kialakítása, amelyben a fogyasztók termékeket és szolgáltatásokat vásárolhatnak a nemzeti határoktól függetlenül”. Az EGSZB azonban nem tekinti a fogyasztóvédelmi politikát a belső piac véghezvitelének segédeszközének; és a fogyasztókat sem tekinti a belső piac működéséhez szük-

séges eszközöknek. Az Európai Bizottságtól eltérően az EGSZB ezért úgy véli, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelvet, ha egyáltalán „jó példának” tekinthető, inkább a „rossz jogalkotás” példájának kell tekinteni⁽⁶⁾, mivel a legtöbb tagállamban kaotikus végrehajtást eredményezett. Az EGSZB inkább sajnálatosnak tartja, hogy a fogyasztói hitelekéről és az ingatlanok időben megosztott használatáról szóló nemrégiben elfogadott irányelvekben ilyen „példát” követtek, és hogy ez még a fogyasztói jogokról szóló irányelv esetében is így történt.

2.6 Ennek fényében – a fogyasztói jogok meghatározását a polgári jogok szélesebb keretébe helyezve – az EGSZB az Európai Bizottsághoz hasonlóan úgy véli, hogy a fogyasztóvédelmi joganyag hatékony alkalmazása prioritást jelent a fogyasztóvédelmi politikában, mivel csak a jogszabályok hatékony alkalmazása révén lehet megvédeni az alapjául szolgáló értékeket.

3. Általános megjegyzések

3.1 Azzal ellentétben, amit a cím első pillantásra sugall, a közlemény a következőkre összpontosít: 1) a közösségi joganyag alkalmazásának végeredményére, pontosabban arra, hogy a hatóságok milyen módon tesznek eleget a közösségi jogszabályok átültetéséből és beépítéséből eredő nemzeti rendelkezéseknek, illetve milyen módon tartatják be azokat, 2) arra, hogy milyen szerepet tölthet be ebben az Európai Bizottság.

3.2 Ezenkívül ezt a közleményt az ugyanezen a napon közzétett, „A fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről” szóló, 2004. október 27-i 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet) alkalmazásáról” készített, jól megírt jelentéssel⁽⁷⁾ szoros összefüggésben kell olvasni, amelynek tárgyában nem kérték ugyan fel az EGSZB-t vélemény kidolgozására, a közlemény alapjának kell azonban tekinteni. Fontos hangsúlyozni a rendelet tagállami végrehajtásának kedvező hatását.

3.3 A közlemény korlátozott hatályára való tekintettel az EGSZB úgy érzi, hogy a megfelelő megalapozottság érdekében az Európai Bizottságnak konkrét adatokat kellene rendelkezésre bocsátania a közösségi joganyag tagállami átültetéséről és alkalmazásáról; mint például a közösségi jog alkalmazásának ellenőrzéséről szóló éves jelentésekben⁽⁸⁾ és más irányelvekhez kapcsolódó külön közleményekben⁽⁹⁾ szereplő adatokat.

⁽⁶⁾ Amint az EGSZB a véleményében megjósolta (HL C 108., 2004.4.30., 81. o.).

⁽⁷⁾ COM(2009) 336 végleges.

⁽⁸⁾ Lásd: A Bizottság 25. éves jelentése a közösségi jog alkalmazásának ellenőrzéséről (2007) (COM(2008) 777 végleges, SEC (2008) 2854 és 2855), valamint az EGSZB INT/492. számú, jelenleg készülő véleménye.

⁽⁹⁾ Pl. COM(2006) 514 végleges a távollevők között kötött szerződésekről (EGSZB-vélemény: HL C 175., 2007.7.27., 28. o.); COM(2007) 210 végleges a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól (EGSZB-vélemény: HL C 162., 2008.6.25., 31. o.); COM(2007) 303 végleges az ingatlanok időben megosztott használati joga, a hosszú távra szóló üdülési termékek, azok továbbértékesítése és cseréje egyes szempontjai tekintetében a fogyasztók védelméről (EGSZB-vélemény: HL C 44., 2008.2.16., 27. o.); COM(2008) 9 végleges a játékok biztonságáról (EGSZB-vélemény: HL C 77., 2009.3.31., 8. o.).

⁽²⁾ Különös figyelmet érdemel a jelenleg kidolgozás alatt lévő vélemény a következő tárgyban: „Az Európai Bizottság 25. éves jelentése a közösségi jog alkalmazásának ellenőrzéséről”, COM(2008) 777 végleges (INT/492).

⁽³⁾ HL C 221., 2005.9.8., 153. o.

⁽⁴⁾ HL C 24., 2006.1.31., 52. o.

⁽⁵⁾ HL C 175., 2009.7.28., 26. o.

3.4 Sőt, a létező mechanizmusok pusztá felsorolása helyett az Európai Bizottságnak alapos kritikai elemzést kellett volna végeznie e mechanizmusok működésmódjáról és eredményeikről a fogyasztói piacok eredménytáblájához⁽¹⁰⁾ gyűjtött információk fényében, amelyek az Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóság „Utólagos értékelés a fogyasztóügyi politikai stratégia nemzeti fogyasztóvédelmi politikára gyakorolt hatásáról, 2002–2006” című, 2009. december 22-i végleges jelentésében⁽¹¹⁾ szerepelnek, a közösségi joganyag alkalmazásának jobb nyomon követéséről szóló saját közleményében⁽¹²⁾ lefektetett iránymutatásokat követve. Emellett az sem egyértelmű a szövegből, hogy az Európai Bizottság lát-e új intézkedéseket igénylő hiányosságokat a közösségi joganyag alkalmazásában, és ha igen, melyek azok.

3.5 Ezzel ellentétben az EGSZB úgy véli, hogy a közösségi joganyagban való alkalmazása messzemenően hiányos, amire az EGSZB már több ízben utalt, és ami többek között az alábbiak eredménye:

- a) számos közösségi irányelv megfogalmazásának módja⁽¹³⁾, amely nincs összhangban a „jobb jogalkotás” követelményeivel⁽¹⁴⁾, különösen az előzetes értékelő tanulmányokat tekintve,
- b) a kezdettől fogva rosszul kidolgozott és megfogalmazott előírások nemzeti jogba való elcsúsztatott átültetése,
- c) a közösségi szabályok helytelen vagy hiányos beépítése a nemzeti jogba, ahol gyakran nemkívánatosnak, illetve a nemzeti szokásokkal és érdekekkel ellentétesnek tekintik őket,
- d) a nemzeti hatóságok politikai akaratának hiánya az olyan szabályok betartását és betartatását illetően, amelyekről úgy vélik, hogy nem illenek bele a nemzeti jogba és a nemzeti hagyományokba, valamint az az állandó tendencia, hogy új, szükségtelen szabályozási mechanizmusokkal egészítik ki a közösségi jogszabályokat, vagy csak egyes részeket választanak ki ezekből a szabályokból (a „gold-plating” és a „cherry-picking” jól ismert jelensége).
- e) a nemzeti hatóságok alapvető felkészültségének és specifikus képzettségének hiánya ahhoz, hogy megértsék és biztosítsák a közösségi joganyag alkalmazását, különösen a fogyasztóvédelemmel kapcsolatosan,

⁽¹⁰⁾ COM(2009) 25 végleges.

⁽¹¹⁾ Összeállította: Van Dijk Management Consultants.

⁽¹²⁾ COM(2002) 725 végleges.

⁽¹³⁾ Saját kezdeményezésű véleményében (HL C 24., 2006.1.31., 52. o.) az EGSZB „azt állítja, hogy a jobb jogalkotás, a jogszabályok hatékonyabb végrehajtása és betartatása szoros kapcsolatban áll egymással: a jó törvények betarthatók és tiszteletben is tartják azokat”.

⁽¹⁴⁾ Finoman szólva meglepő, hogy az EP, a Tanács és az Európai Bizottság közötti, „Jobb jogalkotás” című intézményközi megállapodást (HL C 321., 2003.12.31.) az Európai Bizottság közleménye még csak meg sem említi.

f) egyes bíróságok rossz működése, valamint egyes bírók és más igazságügyi szereplők (jogászok, bírósági tisztviselők stb.) felkészültségének hiánya, amely gyakran az átültetett jogszabályok hibás alkalmazásához vagy be nem tartásához és igen gyakran „párhuzamos” nemzeti jogszabályok alkalmazásához vezet⁽¹⁵⁾,

g) széles körű adminisztratív együttműködési eszközök hiánya a civil szervezetek, főként a fogyasztóvédelmi szövetségek bevonásához.

3.6 Ezen a téren az EGSZB számos alkalommal felhívta a figyelmet arra, hogy a közösségi joganyag alkalmazásáról (illetve annak hiányáról) szóló vitáknak hangsúlyozniuk kell a jogszabályok önkéntes – belső vagy külső készletéből fakadó – betartását.

3.7 Ez mindenekelőtt azt jelenti, hogy a hatásköréhez tartozó kérdésekben az Európai Bizottságnak a fogyasztók és a szakemberek jobb tájékoztatására és képzésére, valamint motiválásukra és a nemzeti jogba átültetett közösségi jogszabályok betartására való ösztönzésükre kell összpontosítania erőfeszítéseit és kezdeményezéseit.

3.8 Az Európai Bizottság fellépésének elsősorban a nemzeti hatóságok tájékoztatására és képzésére is kell irányulnia, főként azokéra, amelyek közvetlen felelősséggel rendelkeznek a közösségi jogszabályok tagállami végrehajtása terén. Ennek során prioritásnak kell tekinteni a bírók és más olyan igazságügyi tisztviselők tájékoztatását és képzését, akiknek feladata a jogszabályok értelmezése és konkrét vitás esetekre való alkalmazása.

3.9 Az EGSZB azonban nem ért egyet az Európai Bizottsággal abban, hogy a pusztá tájékoztatás elegendő a fogyasztók „emancipációjához”. Éppen ellenkezőleg, az EGSZB már felhívta a figyelmet arra, hogy a fogyasztókat megfelelő forrásokkal és eszközökkel kell ellátni a jogszabályok hatékony alkalmazásának és jogaik hatékony érvényesülésének biztosításához.

3.10 A fentiek fényében az önszabályozás – és főként az együttes szabályozás – különösen fontos szerepet tölt be, amennyiben az önkéntesen elfogadott vagy az érdekelt felek által közösen kialakított rendszerek hitelességének paraméterei garantáltak és biztosítottak, valamennyi érintett fél bizalmának megőrzése érdekében.

⁽¹⁵⁾ Közismert példa a gyártók felelősségéről szóló, az 1999/34/EK irányelv (HL L 141., 1999.6.4.) által módosított 85/374/EGK irányelv (HL L 210., 1985.8.7.), amelyet figyelmen kívül hagytak a megfelelő nemzeti jogszabályok előnyére, amint ez egyértelműen kiderült a Centre de Droit de la Consommation (fogyasztójogi központ) által 1995. március 23–24-én Louvain-la-Neuve-ben szervezett, „A gyártói felelősségről szóló 85/374/EGK irányelv: 10 évvel később” című konferencián.

3.11 Az igazságügyi rendszert kiegészítő közvetítési, békéltető és választottbírói eljárásokra is speciális figyelmet kellene fordítania az Európai Bizottságnak, hitelességüket és hatékonyságukat pedig meg kellene erősíteni. Ezért különös, hogy az Európai Bizottság ez alkalommal sem vette figyelembe az EGSZB-nek azt a gyakran hangoztatott kérését, hogy a fogyasztói viták bíróságon kívüli rendezéséért felelős testületekre vonatkozó elvekről szóló ajánlásokat⁽¹⁶⁾ általánosan kötelező érvényű irányelvek vagy rendeletek formájába öntsék. A helyzet akkor válik különösen súlyossá, amikor harmonizáció hiányában a különböző tagállamok jogi hagyományai különböző fejleményekhez vezetnek az alternatív vitarendezési módok kialakítása terén.

3.12 A polgári eljárásjog területén vannak azonban a legnagyobb hiányosságok az Európai Bizottság kezdeményezésében; a Jogérvényesülés, Szabadság és Biztonság Főigazgatóságának kezdeményezései által elért előrelépések⁽¹⁷⁾ ellenére – különösen a fogyasztók kollektív jogainak és érdekeinek specifikus jellegét figyelembe vevő eljárásokat tekintve – ezeket a hiányosságokat nem szüntették meg az antitröszt szabályok megsértéséről szóló, több mint 20 évi „tanulmányozás” és „konzultáció” után készült zöld és fehér könyvek.⁽¹⁸⁾ A kollektív fogyasztói jogorvoslatról szóló zöld könyv⁽¹⁹⁾ pedig még ezeknél is kisebb eséllyel tudja biztosítani az előrelépésre irányuló politikai akaratot, amint ezt a nemrégiben kidolgozott EGSZB-vélemény⁽²⁰⁾ is megmutatta.

3.13 Ezért létfontosságú lenne, hogy az Európai Bizottság mint a Közösség jogrendjének őre különös figyelmet fordítana arra, hogy hogyan alkalmazza a Szerződés 211. cikke által ráruházott mérlegelési – de nem önkényes – jogkört⁽²¹⁾ a jogsértések kezelésére, különösen „a szükséges belső szervezeti intézkedéseket tevékenységének hatékony és részrehajlás nélküli, a Szerződéssel összhangban álló elvégzéséhez”⁽²²⁾, mégpedig prioritási kritériumokat, értékelési mechanizmusokat, panaszok vizsgálatát, a jogsértések nem hivatalos felderítésére szolgáló speciális eszközöket, a nemzeti bíróságok tevékenységének javítására szolgáló eszközöket és más kiegészítő eszközöket (SOLVIT, FIN-NET, ECC-NET, alternatív és bíróságon kívüli eszközök).

⁽¹⁶⁾ 1998. március 30-i és 2001. április 4-i ajánlások, HL L 115., 1998.4.17., illetve HL L 109., 2001.4.19.

⁽¹⁷⁾ Ebben az összefüggésben a következőket kell kiemelni: a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről szóló 861/2007/EK rendelet, HL L 199., 2007.7.31., 1. o.; COM(2006) 618 végleges: „Zöld könyv az ítélet-végrehajtás hatékonyságának javításáról az Európai Unióban: bankszámlák letiltása”; valamint COM(2008) 128 végleges az adósok vagyonának átláthatóságáról; ezek célja azonban főként a vállalatok adósságai behajtásának megkönnyítése, nem pedig a fogyasztók segítése (lásd a következő véleményeket: HL C 10., 2008.1.15., 2. o. és HL C 175., 2009.7.28., 73. o.).

⁽¹⁸⁾ COM(2005) 672 végleges és COM(2008) 165 végleges; lásd a következő véleményeket: HL C 324., 2006.12.30., 1. o., valamint HL C 228., 2009.9.22., 40. o.

⁽¹⁹⁾ COM(2008) 794 végleges.

⁽²⁰⁾ Az EGSZB 2009. november 5-i, 586/2009 (INT/473) számú véleménye; e témáról lásd „A kollektív keresetek szerepének és rendszerének meghatározása a fogyasztókkal kapcsolatos közösségi jog területén” című saját kezdeményezései véleményét is (HL C 162., 2008.6.25., 1. o.).

⁽²¹⁾ Lásd a C-317/92. sz. ügyben (Bizottság/Németország) hozott 1994. június 1-i ítéletet és a C-422/92. sz. ügyben (Bizottság/Németország) hozott 1995. május 10-i ítéletet.

⁽²²⁾ COM(2002) 725 végleges.

3.14 Ebben az értelemben a fogyasztók által emelt panaszok, még ha nem is közvetlen mutatói a jogszabályok végrehajtási módjának, fontos mutatóját jelentik annak, hogy a jogalkotás által megcélzottak hogyan látják azt, amint ezt a fogyasztói piacok eredménytáblájának második kiadása egyértelműen megmutatta⁽²³⁾. Ezért az EGSZB üdvözli az Európai Bizottságnak azt a kezdeményezését, hogy – az EGSZB korábbi ajánlásaival összhangban – a fogyasztói keresetek és panaszok kezelésére szolgáló harmonizált módszer kialakításába fog⁽²⁴⁾.

4. Részletes megjegyzések

4.1 Az EGSZB megjegyzi, hogy a közleményben az Európai Bizottság csak az eddigi prioritásokat ismétli; semmi újat nem ad hozzá a 2005–2010-re szóló kiemelt fontosságú intézkedéseket tartalmazó programokhoz⁽²⁵⁾, nem tesz többet, mint hogy megerősíti a 2007–2013-ra szóló uniós fogyasztóügyi politikai stratégiában⁽²⁶⁾ foglaltakat, és nem mutat be semmiféle innovatív intézkedést. Ennyiben az EGSZB csak ismételni tudja az előző véleményeiben szereplő megjegyzéseket⁽²⁷⁾.

4.2 Az EGSZB üdvözli, hogy az Európai Bizottság végre késznek tűnik alkalmazni a Szerződés 153. cikkét a tagállamok közötti együttműködési intézkedések megerősítését célzó új kezdeményezések esetében. Nem határozza meg azonban, hogy milyen új kezdeményezéseket tervez azokon kívül, amelyeket már elindított és amelyekhez az EGSZB is megjegyzéseket fűzött, mégpedig az általános termékbiztonságról szóló irányelvet és az új jogi keretet⁽²⁸⁾, valamint a RAPEX rendszert, különösen a játékok biztonságát⁽²⁹⁾ illetően; külön is meg kell azonban említeni a veszélyes fogyasztói termékek listájának heti közzétételét a RAPEX keretében.

4.3 A fogyasztóvédelmi együttműködési hálózatot illetően az EGSZB teljes mértékben egyetért az Európai Bizottság fent említett, erről szóló, jól kidolgozott jelentésével, a megemlégtet nehézségekkel és a következtetésekkel, valamint a fogyasztói piacok eredménytáblája második kiadásának következtetéseivel, különösen a „végrehajtást” illetően⁽³⁰⁾.

4.4 Az egyik megerősítő aspektus az olyan intézkedések ismertetése, amelyeket az Európai Bizottság és a nemzeti hatóságok hoztak annak figyelemmel kísérése érdekében, hogy a jogalkotás által megcélzott magán- és állami testületek betartják-e az átültetett jogszabályokat, hogy ezáltal népszerűsítsék a fogyasztóvédelmi politikát, megakadályozzák a káros gyakorlatokat és növeljék a fogyasztók biztonságérzetét.

⁽²³⁾ COM(2009) 25 végleges, és főként SEC (2009) 76, 1. rész.

⁽²⁴⁾ COM(2009) 346 végleges (CESE 97/2010).

⁽²⁵⁾ Mégpedig: a piacok alaposabb elemzésének szükségessége, közös adatfeldolgozási módszerek létrehozása az összehasonlíthatóság érdekében, valamint mutatók kidolgozása a jogszabályok végrehajtására vonatkozóan.

⁽²⁶⁾ COM(2007) 99 végleges.

⁽²⁷⁾ HL C 95., 2003.4.23. és HL C 162., 2008.6.25., 20. o.

⁽²⁸⁾ 65/2008/EK rendelet és 762/2008/EK határozat, EGSZB-vélemény: HL C 120., 2008.5.16., 1. o.

⁽²⁹⁾ COM(2008) 9 végleges, EGSZB-vélemény: HL C 77., 2009.3.31., 8. o.

⁽³⁰⁾ SEC(2009) 76 végleges, 3. rész.

4.5 Az EGSZB üdvözli a kezdeményezést, amely új utakat teremt a piaci információknak a fogyasztókkal való megismertetéséhez, ezáltal a fogyasztók jobban tájékozódhatnak, és így felelős döntéseket hozhatnak; hasznos lenne, ha az Európai Bizottság konkretizálná, milyen módon kell megvalósítani ezt a kezdeményezést. Kíváncsian várja ezenkívül a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal kapcsolatos adatbázist; reméli azonban, hogy az nem jut ugyanarra a sorsra, mint a CLAB (a tisztességtelen szerződési feltételekről szóló adatbázis).

4.6 Azt a javaslatot illetően, hogy a közösségi jogszabályok értelmezésére „mintákat” kell kidolgozni a „nemzeti végrehajtási hatóságok” számára, az EGSZB üdvözli azt az Európai Bizottság képviselői által a tanulmányozócsoport ülésein adott magyarázatot, hogy ez a kezdeményezés csak a közigazgatási hatóságoknak szól, nem a bíróságoknak, és nem kérdőjelezi meg az Európai Bíróságnak az előzetes döntéshozatali eljárás keretében a közösségi jogszabályok értelmezésére vonatkozó kizárólagos hatáskörét.

4.7 A harmadik országokkal folytatott nemzetközi együttműködés terén a közlemény nem ad meg konkrét adatokat az eddig meghozott intézkedésekről, és nem határozza meg a jövőre nézve javasolt stratégiát, sem annak kiterjesztését más, regionális gazdasági integrációval foglalkozó nemzetközi szervezetekre és szervezetekre. Az EGSZB ezért aggódalmának ad hangot a harmadik országokból származó termékekre vonatkozó közösségi jogszabályok betartásának hatékony nyomon követését illetően, nevezetesen az ilyen nyomon követés nyilvánosság előtti ismeretlenségét és eredményeinek átláthatóságát tekintve.

4.8 Végül pedig az EGSZB aggályainak ad hangot azzal kapcsolatban, hogy elegendő pénzügyi forrás áll-e az Európai Bizottság rendelkezésére ennek a tevékenységnek a végrehajtásához, tekintve a fogyasztóvédelmi politika csökkentett költségvetését; ezt a helyzetet tovább is súlyosbíthatja az Európai Bizottság új struktúrája, mivel ezeket a témaköröket felosztották két főigazgatóság között.

Kelt Brüsszelben, 2010. április 29-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke

Mario SEPI
